



وزارت آموزش و پرورش ایران
سازمان بهزیستی کشور
بهزیستی استان یزد

شماره مدرک

EW-EBO31-RHB-002-00

عنوان

استاندارد مراکز شنواهی شناسی

(فضا ، مکان ، تجهیزات ، پرونده و ظرفیت پذیرش)

سازمان بهزیستی استان یزد	تحت کنترل
سیستم مدیریت کیفیت	

مهر عذرخواه

سازمان بهزیستی کشور

معاونت امور توانبخشی

دفتر توانبخشی ، جسمی حرکتی و حسی

استاندارد

مراکز شناوری شناسی

(فضا ، مکان ، تجهیزات ، پرونده و ظرفیت پذیرش)

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل اول : مقررات کلی

الف : تعریف ویژگیهای واحد شنوایی شناسی

ماده ۱ : واحد یا بخش شنوایی شناسی در این استاندارد به محلی گفته می شود که کلیه خدمات شناسایی ، ارزیابی و تشخیص اختلالات شنوایی ، مداخلات توانبخشی شامل مشاوره ، تجویز و فیتنگ وسایل کمک شنوایی نظیر سمعک و آموزش مهارتهای شنوایی در آن صورت می گیرد .

ماده ۲ : واحد شنوایی شناسی باید حتی الامکان در نقاطی تاسیس گردد که برای عامه مردم قابل دسترسی و در عین حال دارای محیطی آرام ، بدور از هیاهو و ترجیحاً پایین تر از سطح زمین باشد .

ماده ۳ : محل واحد شنوایی شناسی در مجتمع های درمانی و توانبخشی مناسب تر خواهد بود .

ماده ۴ : واحد شنوایی شناسی باید دارای محیطی با قابلیت شستشو و در عین حال کف واحد موکت و دیوارهای آن اکوستیک باشد .

ماده ۵ : انتخاب و استفاده از سیستم مناسب کنترل شرایط هوای محل کار ، خصوصاً فضای درمانی ، حسب شرایط اقلیمی بسیار مهم است و استفاده از سیستم تهویه مطبوع الزامی است .

ماده ۶ : سیستم برق واحد باید بر اساس اصول علمی و مجهز به وسایل ایمنی باشد .
تبصره : پیش بینی برق اضطراری الزامی است .

ماده ۷ : مراکز بزرگ باید مجهر به کپسول و شیر آب آتش نشانی باشد . مراکز بزرگ با توجه به حجم کار باید دارای وسایل کمکهای اولیه متناسب با کار بوده که در جایی مشخص و در دسترس قرار گرفته باشد .

ب : وسعت و تقسیمات

ماده ۸ : واحد شنواهی شناسی شامل قسمتهای ذیل می باشد :

پذیرش ، سالن انتظار، اتوسکوپی و تاریخچه گیری ، ادیومتری اطفال و بزرگسالان (شامل اتاقک آکوستیک و دستگاه ادیومتر)، قالبگیری، ارزیابی و تجویز سمعک ، آزمونهای الکتروفیزیولوژی ، تربیت شنواهی ، کتابخانه و بایگانی .

تبصره : اتاق انتظار باید دور از محل آزمایش باشد و اتاق انتظار باید علاوه بر داشتن شرایط کلی نور ، هوا، صدا، کف پوش ، صندلی ... باید نزدیک به درب ورودی و در کنار اطلاعات و پذیرش باشد .

ج : ویژگیهای اتاقهای واحد

ماده ۹ : اتاقها باید دارای شرایط زیر باشد :

- بدور از سروصدا باشد .
- دارای هوای یکنواخت و عاری از کوران باشد .
- حدالامکان بدور از خیابان باشد .
- دارای تحویه مناسب باشد.

ماده ۱۰ : وسایل و تجهیزات را باید چنان در محیط قرارداد که از نظر کاربردی مناسب و در عین حال کاملاً ایمن باشد .

فصل دوم : تجهیزات

ماده ۱۱ : این تجهیزات بر اساس ضرورت و الوبت در ۳ درجه تقسیم می گردد.

درجه ۱ : این واحدها در مراکز استانها لحاظ می گردد .

• تجهیزات موردنیاز این واحدها:

۱- ادیومتردوکاناله

۲- ادیومتر اطفال free field , peep show

۳- دستگاه ایمپدانس یاتمپانومتر (بررسی عملکرد گوش میانی و رفلکس‌های غیر ارادی

عضلات گوش میانی)

۴- تمپانوگراف

۵- ادیومتر پرتابل (اسکرینر)

۶- E.R.A: جهت ثبت پاسخهای سیستم شنوایی از طریق الکترود و بررسی عصبی

شنوایی .

۷- E.N.G: ثبت حرکات چشم با استفاده از الکترود به منظور بررسی مشکلات تعادلی .

۸- OAE: ثبت عملکرد حلزون با استفاده از پروف .

۹- دستگاه ارزیابی گوش واقعی جهت تجویزو تنظیم دقیق سمعک : Real ear measurment

۱۰- قالبگیری

۱۱- انواع صدا ساز جهت بررسی شنوایی نوزادان و کودکان

۱۲- اتوسکوپ

۱۳- ست دیاپازن

۱۴- وسایل تربیت شنوازی شامل : ضبط صوت ، ویدئو، تلویزیون ، بازیهای حافظه ، کارتهای آموزشی ، سیستم FM ، پازلها ، کاستهای آموزشی ، پوسترها، صداسازها، فیلم و کتاب آموزشی برای رده های سنی مختلف ، میز و صندلی مخصوص اطفال .

• فضای لازم شامل :

۱- یک یا دو اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع که هر کدام دارای اتاق آکوستیک می باشد جهت آزمایشات ادیومتری .

۲- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت آزمایشات اطفال

۳- یک اتاق به ابعاد 3×3 مترمربع جهت اتوسکوپی و تاریخچه گیری و ایمپدانس (تمپانومتری)

۴- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت تستهای الکتروفیزیولوژی

۵- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت قالبگیری ، ارزیابی و فیتنگ سمعک

۶- یک اتاق به ابعاد 3×5 مترمربع جهت ارزیابی تعادل

۷- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت تربیت شنوازی

۸- قسمت پذیرش ، سالن انتظار و اتاق بایگانی

درجه ۲ : این مراکز در شهرستانهای بزرگ استانها لحاظ می گردد .

• تجهیزات مورد نیاز این واحدها

۱- ادیومتر دو کanalه

۲- ادیومتر اطفال free field , peep show

۳- دستگاه ایمپدانس (تمپانومتر)

۴- ست دیاپازن

۵- اتوسکوپ

۶- انواع صدا ساز جهت بررسی شنوایی نوزادان و کودکان

۷- دستگاه Real ear measurement

۸- ادیومتر پرتابل (اسکرینز)

۹- دستگاه AABR : جهت ثبت عملکرد سیستم عصبی با استفاده از الکترود .

۱۰- دستگاه OAE غربالگری

۱۱- وسائل تربیت شنوایی

۱۲- قالبگیری

• فضای لازم شامل :

۱- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع که دارای اتاقک آکوستیک می باشد .

۲- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت آزمایشات شنوایی اطفال .

۳- یک اتاق به ابعاد 3×3 مترمربع جهت اتوسکوپی و تاریخچه گیری و تمپانومتری.

۴- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت قالبگیری و تجویز فیتینگ سمعک .

۵- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت تستهای الکتروفیزیولوژی .

۶- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت تربیت شنوایی .

۷- قسمت پذیرش ، سالن انتظار و اتاق بایگانی

درجه ۳ : این واحدها در شهرستانهای کوچکتر استانها لحاظ می گردد .

• تجهیزات مورد نیاز:

۱- ادیومتردوکاناله

۲- دستگاه ایمپدانس (تمپانومتر)

۳- سست دیاپازن

۴- اتوسکوپ

۵- وسایل صدا ساز جهت بررسی شنوایی نوزادان و کودکان

۶- وسایل تربیت شنوایی

۷- دستگاه AABR و AOAE غربالگری

۸- ادیومترپرتابل (اسکرینز)

• فضای مورد نیاز :

۱- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع با اتاقک اکوستیک .

۲- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت اتوسکوپی : تاریخچه گیری ایمپدانس

۳- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت تستهای الکتروفیزیولوژی .

۴- یک اتاق به ابعاد 3×4 مترمربع جهت تربیت شنوایی .

۵- قسمت پذیرش ، سالن انتظار و اتاق بایگانی

• ظرفیت پذیرش

درواحدهای شنوایی شناسی یک نفر کارشناس شنوایی شناسی در طی ساعت کاری روزانه

موظف است در صورت وجود یکی از خدمات ذیل نسبت به انجام آن به تعداد بیماران

ذکر شده مبادرت ورزد و در صورت وجود بیش از یک مورد از خدمات ، هر کارشناس موظف است تعداد بیماران ذکر شده را به گونه ای تعديل نماید تا بتواند کلیه خدمات مورد نیاز را ارائه نماید .

- ۱- انجام آزمایشات ادیومتری ، تستهای گفتاری ، تمپانومتری ۷ نفر
- ۲- انجام تربیت شنوایی (زمان هر جلسه حداقل ۴۵ دقیقه می باشد) ۴ نفر
- ۳- انجام مشاوره و فیتنگ سمعک ۱۰ نفر
- ۴- انجام تستهای الکتروفیزیولوژی ۳ نفر
- ۵- انجام OAE غربالگری ۱۰ نفر

ماده ۱۲ : تجهیزات واحدهای شنوایی شناسی از نظر تعداد متناسب با تعداد مراجعات و نوع فعالیت واحد از حداقل یک الی چند دستگاه قابل افزایش است .

ماده ۱۳ : واژه شنوایی شناسی در این استاندارد به فارغ التحصیلان دوره های کارشناسی وبالاتر این رشتہ تعلق می گیرد .

تبصره : بدیهی است مسئول ارائه کلیه خدمات شنوایی شناسی مرکز متوجه ادیولوژیست خواهد بود .

ماده ۱۴ : پرونده تربیت شنوایی هر مددجو باید شامل اجزاء زیر باشد :

- ۱- فرم تاریخچه گیری (case history)
- ۲- بررسی case history و گزارش نتیجه آن
- ۳- ادیوگرام بدون سمعک و با سمعک

۴ - گزارش درمانگر در هر جلسه و میزان پیشرفت کودک